

ФЕМІДА

Друкований додаток до газети «Ластівка»

Спеціальність «Правознавство»

З професійним святом! У цьому номері :

День юриста – це свято тих, хто вносить свій безпосередній і посильний внесок у правову розбудову нашої незалежної держави, людей юридичної науки і практики, яким належить видатне місце у формуванні правової свідомості співвітчизників. Без перебільшення хочеться зазначити сьогодні – Ви інтелектуальний потенціал нації, люди, які реалізують свої знання в таких інститутах, без яких не існуватиме жодний суспільно-політичний лад: у прокуратурі, суді, адвокатурі, нотаріаті, РАГСх, службах безпеки та внутрішніх справ, управлінні юстиції. Виконуючи свої службові обов'язки і відгукуючись на поклик серця, Ви самовіддано стоятимете на захисті прав, свобод громадян і юридичних осіб, гарантованих Основним Законом України. За це в наш складний час на Вашу адресу лунають заслужені слова подяки, Вам дякуватимуть ті, хто відчує на собі людяність, чесність, порядність служителів Феміди. Самоповага, відчуття відповідальності за доручену справу і безкомпромісність – якості фахівців Вищого рівня.

У день професійного свята, адміністрація коледжу сердечно вітає Вас і зичить здоров'я, радості, добра, світлого майбуття. Хай чисте сумління і Ваша гідність супроводжують Вас на професійному шляху, а тепло, щирість, віра і любов – у родинному житті.

Шандрук С. М., завідувач кафедри соціально-економічних дисциплін, завідувач відділення, кандидат наук з державного управління

Це цікаво!	С. 2-3
Актуальне інтерв'ю	С. 4-5
Студентські будні	С. 6-9
Хвилинка літератури	С. 10

Вітаємо з днем юриста!

3 історії юриспруденції

Юриспруденція є дуже давньою наукою. Ще за часів Стародавньої Греції та Риму з'явилися перші прокурори та адвокати. Вже тоді закони трактували різними

способами, що застосовувалося в судовій практиці. Людовик XII стверджував, що юристи шматують, витягають і вивертають навиворіт закони, так само як і шевці вчиняють зі шкірою у своїй роботі. Пригадується цікавий рядок письменника-сатирика Ярослава Гашека про те, що юристи так добре володіють мовою, що з легкістю можуть довести, що не собака вкусила людину, а навпаки. Отож, ми пропонуємо розглянути кілька цікавих юридичних фактів:

Не можна не сказати про Древній Рим, якщо вже розмова почалася з цього, саме тут з'явилися адвокати, які супроводжували обвинуваченого на засідання суду, але адвокати в ту пору не знали закону і тому просто красиво говорили, намагаючись переконати натовп у невинності людини, адже суддя в той час приймав рішення тільки прислухаючись до натовпу.

Цікаво проходив суд у середині XVIII століття у Європі – церковний суд розглядав позови до тварин, дуже часто обвинуваченими виступали: кози, вівці, корови і навіть комахи, такі як сарана. Останній вирок тварині датований 1740 роком, де суд Франції приговорив до повішення корову.

Бетті Булок з Каліфорнії вийшла в суд з позовом до тютюнового бренду «Phillip Morris», сигарет які вона курила протягом 47 років, у результаті чого утворився рак легенів. Суд, вислухавши доводи Бетті, присудив компанії «Phillip Morris» виплатити їй компенсацію за матеріальну шкоду 750 тис. доларів, за моральну – 100 тис. доларів. І наклали штраф на компанію 28 млн. доларів. Але, якби за юридичними послугами юридичним особам компанія Філіп Морріс звернулася своєчасно або ж отримала кваліфіковану юридичну консультацію, то компанія однозначно понесла б менші витрати.

Сьогодні кримінальна відповідальність у неповнолітніх в Україні настає з 14-16 років, у залежності від тяжкості злочину. Але в 1845 році, згідно з «Ухвалою про покарання кримінальних та виправних», кримінальна відповідальність наступала з 7 років.

Мало хто знає, що Петро Ілліч Чайковський був за професією юрист, він закінчив Імператорське училище правознавства, отримав чин титулярного радника, працював у Міністерстві юстиції і при цьому писав свої музичні твори.

У США і Свaziленді відпустка у зв'язку з вагітністю та пологами державою взагалі не гарантована, тобто у майбутніх мам немає гарантії в тому, що їх відпуска для догляду за дитиною буде оплачена.

Талановиті юристи часто досягають великих висот. Приміром, 27 із 43 американських президентів були юристами.

Перші публічні юридичні консультації почав давати верховний жрець Тіберій Корунканій ще в 254 році до н.е. Як окрема навчальна дисципліна юриспруденція сформувалася також у Стародавньому Римі в I столітті н.е.

Такі відомі політики і державні лідери як Махатма Ганді, Володимир Жириновський, Фідель Кастро, Білл Клінтон і Володимир Ленін здобули юридичну освіту і якийсь час працювали за фахом.

Професійний словник юристів вважається одним з найбагатших (нарівні з лікарями та священиками). У середньому юрист оперує 15 тис. слів і понять, тоді як професійний словник кваліфікованих робітників без вищої освіти становить близько 5-7 тисяч слів, фермерів – 1 600.

День юриста з'явився в календарі України в 1997 році за наказом Президента завдяки ініціативі Міністерства юстиції, Спілки юристів і Союзу адвокатів України.

Підготувала Ольга Мусієнко, 41-Ж

Найкурйозніші випадки в історії юриспруденції

В тюрму - не страшно. Комп'ютера позбавити - ні за що

Річард Мачадо, 21-річний студент одного з університетів США, став першою людиною, засудженою за звинуваченням в розпалюванні расової ворожнечі у віртуальному просторі. Він розіслав електронною поштою 59 студентам азійського походження листи, з погрозами знайти їх і вбити. Суд виніс Річарду Мачадо вирок, у вигляді 1 року тюремного ув'язнення, штрафу в 1 000 дол. США та зобов'язання відвідувати заняття з расової терпимості. Проте, суд не заборонив йому користуватися комп'ютером, послаючись на те, «що це було б надто важке покарання».

Дощ вартістю 38 тис. доларів США

Одна жінка з Ізраїлю подала в суд позов на суму 1 000 дол. США, проти телевізійної компанії і ведучого прогнозу погоди, після того, як той спрогнозував сонячний день, хоча насправді пішов дощ. Позивачка стверджувала, що, слідуючи прогнозу погоди, вона вийшла з дому легко вдягненою. У результаті, потрапивши під дощ, вона застудилася, провела 4 дні на лікарняному, витратила близько 38 дол. США на ліки і пережила емоційний стрес.

Мавпи наступають

Парламент Іспанії визнав право великих людиноподібних мавп на життя і свободу. Дане рішення було прийнято з ініціативи міжнародної неурядової організації «Великий мавпячий проект». Найближчим часом в Іспанії хочуть законодавчо заборонити досліди на мапах, а також утримання цих тварин для циркових і телевізійних виступів. Мавпи будуть і далі перебувати в зоопарках, які будуть зобов'язані значно покращити умови їх проживання там.

Позив на «Ощадбанк»

Ще у далекому 1997 р. Київський районний суд Донецька, задовольнив позов робітника Сергія Салова до держави і президента. Суть справи зводилася до того, що Салов вимагав відшкодувати йому з врахуванням інфляції грошовий вклад, який він вклав в «Ощадбанк» ще в часи колишнього СРСР. При цьому головним його аргументом, був запис в ощадній книжці, про те, що «Україна зобов'язується зберегти вклад і повернути його на першу вимогу вкладника». Суд визнав аргументи позивача достатніми, і зобов'язав виплатити йому необхідну суму.

Підготувала Катерина Іздепська, 41-Ж

Адвокат – це еліта юридичної професії

В українському суспільстві склалося неадекватне ставлення до професії адвоката і людей, котрі займаються наданням професійних юридичних послуг. Нерідко доводиться чути, що функція адвоката – передавати гроші «потрібним» людям, а мета його діяльності – отримання власного зиску. Чомусь забувають, що адвокати – це еліта юридичного загалу, люди, покликані захищати тих, хто потрапив у біду, надавати допомогу у складних життєвих ситуаціях. Одне з найкращих визначень поняття «адвокат» дав Арман-Гастон Камю, сказавши, що адвокат – це «порядна людина, здатна дати добру пораду та захистити своїх співгромадян». Але порядність людини у професії адвоката завжди стоїть на першому місці. «Значимість справ, таємниці, які має зберігати адвокат; довіра, яку він має вселяти людям, котрі, звернувшись до нього, мають бути впевнені в тому, що одержать правильну пораду, ніколи не будуть введені в оману, тим паче зражені, – все це вимагає, щоб особисті позитивні якості він поєднав зі своїми розумовими здібностями».

Володимир Васильович Вітюк у процесі роботи

Нам випала честь поспілкуватися з адвокатом зі стажем, досвідченим юристом, шанованим місцевим адвокатом, колишнім викладачем Барського гуманітарно-педагогічного коледжу імені Михайла Грушевського Вітюком Володимиром Васильовичем.

— **Володимире Васильовичу, розкажіть, будь ласка, щось про себе: звідки Ви, де виросли та навчалися?**

— Народився в селі Голинчинці, Шаргородського району Вінницької області. Там закінчив школу в 1975 році. Пройшов службу в радянській армії (військово-морських силах) на Балтиці (3 роки), після чого вступив до Харківського юридичного інституту імені Фелікса Дзержинського (нині Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого).

— **Як довго Ви займаєтесь адвокатською діяльністю?**

— Після закінчення інституту пройшов стажування та розпочав свою юридичну діяльність.

— **Що Вам більш за все подобається у вашій роботі?**

— Найперше, це допомога людям. Колізії в праві, помилки в документах, юридичні спори, сімейні та кримінальні справи. Я, практично, широкопрофільний адвокат.

— **Чи вважаєте Ви себе успішним адвокатом? Якщо так, то в чому секрет Вашого успіху?**

— Важко сказати успішний чи неуспішний – робота є робота. Ми свою роботу виконуємо добросовісно. Успішний адвокат, на мою думку, це той, хто виграв справу, яку слухає вся Україна. А так, практично немає чим хизуватися.

— **Яким має бути хороший адвокат і які риси характеру він повинен мати?**

Він повинен перш за все мати знання! Повинен знати судову практику, вміти спілкуватися, не налаштовувати людей проти себе, не поводити себе зверхньо: адже те, що ти адвокат (юрист) вищої кваліфікації і просто допомагаєш людям, бо вони не знають закону не дає тобі права вважати себе кращим за інших. Люди тому і зверта-

ються до юридичної консультації, щоб отримати правову допомогу.

— Чи є довіра між адвокатом і клієнтом важливим аспектом успіху?

— На 100%! Для прикладу можу навести останню справу, яку я вів. Позивачкою була господиня, чию корову вбило струмом (як вона сказала), внаслідок падіння лінії електропередач. Ми, сторона позивачки, вимагали абсолютного відшкодування вартості корови – 16 тис. грн. Однак жінка нічого не сказала про те, що корову було дорізано і здано заготовлювачу на м'ясокомбінат за 4 тис. грн. Якщо корову вбиває електрострумом, то, за ветеринарними правилами, це м'ясо не придатне для людей (воно може бути використане для птиці, худоби, на звірофермах, на згодовування собакам). Ось тут виникає сумнів: чи дійсно ця корова була вбита струмом, чи струм тільки пошкодив її здоров'я, і її зарізали. Іноді бувають такі ситуації, коли клієнт не каже всієї правди. Ось це називається довіра клієнта.

— Розкажіть про цікавий випадок у Вашій адвокатській практиці.

— Починаючи свою роботу в Херсонській області, я провадив захист клієнта та його молоді дружини (наркоманів). Вони у дитячу коляску, під матрац поклали наркотичні засоби. Так вони ходили по місту і їх, ці засоби, розповсюджували. Я про це не знав, мене ніхто не повідомив. Коли їх затримали, то під час обшуку було виявлено наркотичні засоби і в кишенях, і під дитиною.

— Чи потрібно взагалі звертатися до адвоката, адже можна і самому спробувати «судитися»?

— Це залежить від справи. Зараз найчастіше люди звертаються до адвоката для отримання земельної частки паїв у спадщину, якщо когось не включили в списки на отримання земельного паю (це такі наші сільські, як то кажуть, справи). Бо в нас таких злочинів немає, що на 1000000 крадуть, на 100000 чи інше. Без адвоката деякі люди просто не знають з чого розпочинати. Зазвичай, приходять всі, адже, як-то кажуть у народі, – вигра-

ти таку справу самотужки дуже важко.

— При виборі адвоката, на що б ви поради звернути увагу?

— Звертати увагу на професійний рівень адвоката. Краще звертатися до місцевого адвоката: він більше орієнтований у справах міста. Головне – це наявність знань і спеціалізація. А стосовно авторитету, то ми всі прекрасно знаємо, хто чого вартий.

— Скільки на Вашому рахунку виграних справ?

— Я не веду такого підрахунку. Просто є справи, які запам'ятовуються надовго, а є, і їх більшість, справи «дрібні». Є у нас один клієнт, він вже був у суді 93 рази. Судився з одним сільським головою за землю, потім з іншим. Влада давно вже змінилася, а чоловік просто ходить по судах. Ми вираховували, що він судиться ще з 1996 року. Вже майже 20 років.

— І постійно виграє?

— Ні, він не виграє справи.

— Жодного разу?

— Жодного. І працює вже без адвоката, вже й сам як адвокат, та жодної справи не виграв.

Адвокат має бути тим «щитом», який оберігає приватний інтерес від надужиття держави й помилок правосуддя. Побажання клієнта для адвоката – понад усе, але не замість усього. Критерієм їх допустимості є та межа, за якою лежить порушення адвокатської етики й злочин. «В основі адвокатського мистецтва лежить здоровий глузд. Здоровий глузд, цей неоціненний помічник усіх людських починань, має величезне значення в адвокатському мистецтві. Це виключна і єдина якість адвоката, без якої всі решта будуть зайвими», – вважав Роберт Харрис. І дійсно, кожну правову ситуацію слід перевірити з погляду здорового глузду та відповідності забезпечення верховенства права. І першим, хто має це зробити, є адвокат.

Спілкувалася Надія Бортнюк, 41-Ж

Чому студент має снідати і чим насправді є смачне тістечко для вашого організму

Студентські роки ніколи не були спокійними і ситими. Адже «гризти граніт науки» доводиться в умовах інформаційних перенавантажень, хронічного недосипання, порушення режиму дня. А варто лише згадати гуртожиток, місце, де одночасно співіснують жорсткі правила розпорядку, гра на гітарі опівночі, дискотека в сусідній кімнаті і запах смаженої картоплі в коридорі. Так, тоді наявність та кількість їжі цікавить нас більше, ніж її якість.

Виявляється, що сучасні студенти голодують по-особливому, навіть переїдаючи. Через часте вживання висококалорійних і разом з тим малопоживних продуктів та напоїв («фаст-фуд», «джанк-фуд») відбувається розвиток, так званого, «прихованого голоду», дефіциту, в першу чергу, мінеральних речовин та вітамінів.

Треба визнати, що причиною більшості проблем зі здоров'ям у студентів є неправильне та неякісне харчування. Десять приблизно так виглядає режим прийому їжі сучасного студента: ранок проходить без сніданку, замість обіду – «фаст-фуд», а справжнє свято починається ввечері, саме тоді за весь день він винагороджує себе кількома порціями відразу. Таким чином, перевантажується шлунок, порушується його робота. Якщо графік не зміниться, чекайте «гостей» – гастрит, наприклад.

Взагалі, наше харчування страждає ще з малечку. Часто доводиться запитувати у підлітків: «Чи снідаєте ви?». Відповідають, що немає часу. В 17-19 років часто говорять: «Не можу снідати, мене нудить». Потрібно потрохи привчати себе до сніданку. Хоча вранішня трапеза – це одна з тих багатьох звичок, які краще мати ще з дитинства. Зранку можна з'їсти хоча б вівсяну кашу, попити чай, цим самим підготувавши себе до нового дня.

Кращим варіантом студентського обіду, звичайно, є їжа приготована вдома. Як альтернативний варіант – обід в їдальні. Гречана каша – оптимальний запас «складних» вуглеводів, які подарують запас енергії на весь навчальний день. Для перекусів ідеально підійдуть сезонні фрукти. Найдоступніші з таких – яблука. А різноманітні здобні булочки, тістечка із кремом слід взагалі уникати. Адже до їх складу входить маргарин, в основі якого лежать гідрогенізовані рослинні олії. Маргарин очолює п'яте місце у рейтингу шкідливих продуктів, завдяки вмісту канцерогенних трансгенних жирів. Вважається, що

клітини людського організму їх сприймають, а перетравити не в змозі. Таким чином, вони поглинають ці жири до моменту, коли ще спроможні це робити. Є теорія, що кожна клітинка нашого організму запрограмована на апоптоз (самознищення). Тобто, якщо клітина вчасно зреагує, вона самознищиться, а ні, – перетвориться на злоякісну пухлину.

Як саме потрібно харчуватись в період підготовки до здачі екзаменів?

В цей період на молоду людину діє досить високе психоемоційне навантаження, що має прямий вплив на шлунково-кишковий тракт. Мабуть помічали, якщо дуже сильно хвилюєшся, проходиш серйозну співбесіду, іспит, то з'являються неприємні відчуття в животі. Це не дивно, адже шлунково-кишковий тракт – то великий клубок нервів та нервових закінчень. Навіть, є таке поняття, як «стресові виразки», що з'являються від тривалого стресового стану. Загострення гастроентерологічних хвороб дуже часто спостерігається не після «гіршків» в харчуванні, а після тривалих або сильних стресів.

При психічно-емоційних навантаженнях слід їсти легко засвоювану їжу: фрукти, овочі, горіхи багаті мікроелементами. Багато хто вважає, що шоколад і цукор є найкращими продуктами для мозку. Дійсно, для роботи мозку потрібна велика кількість глюкози. Шоколад і цукор швидко поширюються по крові і живлять мозок, але інсулін, не зволіка-

ючи, поглинає цей цукор, і у мозковій діяльності відбувається спад. Є вуглеводи, дія яких значно триваліша – боби, рис, гречка та інші крупи, горіхи. Харчуючись такими продуктами, ви отримуєте чудове підкріплення для мозку. Тож для перекусу краще використовувати не шоколад і солодку газовану воду, а булочку з горіхами.

Неправильно думати, що чим більшу кількість корисного для мозку продукту ми з'їдаємо за один раз, тим більше вивчимо. Якраз навпаки, чим більше ми їмо, тим менше сил організму залишається на будь-яку іншу діяльність, крім перетравлення їжі. Відразу після чергової трапези кров прямує до органів кишково-шлункового тракту, замість мозку. Таким чином, розумова діяльність сповільнюється, і кілька годин ми не в змозі активно думати і працювати. Крім того, вживання великої кількості жиру перешкоджає засвоєнню необхідної мозку глюкози. Пам'ятайте про це, поглинаючи черговий гамбургер.

Коли молоді люди продовжують навчання, вступаючи до вишу, змінюється звичний до цього часу їхній ритм та стиль життя, місце проживання і т.п. Помічено, що особливо в перший рік навчання саме дівчата різко набирають зайву вагу. Чому так відбувається?

По-перше, можемо відмітити все ті ж нервові навантаження. Будь-яка людина, навіть дуже спокійна, при зміні звичного місця проживання отримує стрес. Як буде далі, як проходитимуть заняття, чи знайду друзів, чи вживуся в гуртожитку – ці та інші питання штурмують голову студента-початківця. Тому знову стикаємося із проблемою «заїдання стресу».

По-друге, з'являються погрішності в режимі харчування. Молоді люди, в своїй більшості, погано підгот. овлені до самостійного життя. На студентський стіл, все частіше потрапляють напівфабрикати, великі порції макаронних виробів, пельменів тощо.

Що стосується дівчат, з власного досвіду, через спілкування з лікарями, можу сказати, що в 17-18 років йде перебудова гормональної системи, тому дівчата можуть набрати вагу ще самі по собі, тобто не зважаючи на все вищесказане.

Правила харчування

Є три основні, проте досить елементарні, правила харчування. Але якби їх дотримувались, то, мушу визнати, у лікарів-гастроентерологів було б набагато менше пацієнтів.

По-перше, потрібно гарно пережовувати їжу, як кажуть в народі, на кожен зуб. Їжа має бути м'якою, адже процес травлення починається в порожнині рота, де вже присутні ферменти. Наприклад, на цьому етапі відбувається розщеплення полісахаридів амілазою слини. А якщо ми погано пережували, то їжа непідготовленою потрапляє до шлунку. І процес, що передбачений природою вже порушено!

По-друге, харчуватись потрібно регулярно. Людина повинна обов'язково їсти тричі на день. Можливо (бажано) мати також два перекуси: сезонні фрукти, галетне (вівсяне) печиво тощо.

По-третє, не переїдати. Адже, це спричиняє розтягування стінок шлунку, погане перетравлення частинок їжі та ін.

Під час трапези, наприклад, інформація зі шлунка до центру насичення в мозку надходить не відразу, а запізнюється на 15 хв. Якщо ми швидко та ситно перекусили, то можемо після їжі ще відчувати голод, але через 10 хв. відчуємо перенасичення. Коли ж людина їсть повільно, цей імпульс встигає дійти до центру насичення і ми вчасно отримуємо відповідну інформацію. Таким чином, акцент повільності та помірності в процесі приймання їжі згаданий в багатьох культурах має і медичне підтвердження.

Тож бажано всім читачам «Феміди» бути завжди у гарному настрої та доброму здоров'ї. Нехай Ваша їжа буде Вашими ліками і приносить тільки користь.

Студентське життя – найпрекрасніша пора!

Студентське життя – найпрекрасніша пора. Саме студентські роки найцікавіші і незабутні. Це час наповнений романтикою, безтурботністю. Студентське життя приносить багато радості. Спочатку людина радіє тому, що стала студентом, потім нові знайомства та друзі. Від однієї сесії до іншої сесії живуть студенти весело. А скільки всього ще варто пережити.

У кожної людини залишаються хороші спогади про студентське життя. Ось і наші майбутні випускники, студенти 41-Ю та 42-Ю груп, з радістю діляться своїм досвідом за час прожитий у стінах Барського гуманітарно-педагогічного коледжу імені Михайла Грушевського. Катя Мар'євич (41-Ю) та Владислав Вознюк (42-Ю) охоче говорять на цю тему:

— Ось уже четвертий рік ви є студентами нашого коледжу, якими враженнями від навчання ви могли б поділитися?

— Катя: коледж за роки навчання став нам рідним. Коли згадую перші заняття, на обличчі з'являється усмішка. Багато незабутніх вражень, цікавих знайомств, неймовірних подій відбулося за період навчання у нашому коледжі.

— Владислав: навчальний заклад є невичерпним науковим потенціалом. Викладацький склад висококваліфікований, перевірений не одним поколінням випускників. Та на-віть на цьому, на мій погляд, викладачі не зупиняються і шукають шляхи самовдосконалення. Найбільше це помітно по щорічному поповненню викладачів з вченими званнями. Що стосується навчання – це стійка, налагоджена та ефективна система співпраці

адміністрації, викладачів та студентів. Кожна ланка працює злагоджено, докладаючи усіх зусиль для отримання бажаного результату – якісної освіти. Студентський колектив дуже багатогранний, трохи амбіційний, але дружній.

— Які перші враження були від знайомства з групою на першому курсі?

— Катя: у перші дні навчання можна було помітити, що ми дещо розгублені, але сповнені рішучості, розумні, цікаві, допитливі, цілеспрямовані люди, які свідомо обрали професію, свій життєвий шлях. Та життя швидко гортає сторінки, і тепер ми вже 41-Ю група.

— Владислав: Враження були виключно приємними. Комунікабельні, розумні, доброзичливі молоді люди, готові у найважчих ситуаціях поділитися конспектом (посміхається).

— Як формувалися ваші стосунки?

— Катя: лише з часом ти починаєш розуміти, що кожна група в коледжі – це своєрідний мікросвіт, маленька родина, вулик, в якому постійно рух, шум, гамір, де ніхто не стоїть на місці, де кожен має свої інтереси, проблеми, обов'язки, свої прагнення і методи здобуття бажаного. Всі абсолютно різні, але в той же час усіх щось об'єднує, зближує, де з часом всі починають розуміти один одного з півслова, де спільними стають погляди на життя, витівки, жарти, що зрозумілі лише для цього кола людей.

— Владислав: за період навчання було багато позитивних моментів, котрі нас об'єднували. Але, напевно, основу роль у формуванні нашого колективу зіграв пошук аудиторій у перші дні навчання.

— Про які найцікавіші моменти зі студентського життя ви могли б розповісти?

— Катя: за роки навчання в нашій групі було без-

41-Ю група. Дівчата.

ліч цікавих, веселих, незабутніх моментів, про які можна говорити годинами. Навіть поза межами коледжу ми нерозлучні. Разом ми відпочиваємо, подорожуємо і просто насолоджуємося студентським життям.

— Владислав: студентські роки, загалом, можна назвати найцікавішим періодом життя. Та найбільше усіх нас захоплює сесія, ніколи не передбачиш, що ж цікавого вона приготувала.

— **Якими спільними або чийми особисто досягненнями пишається ваша група?**

— Катя: студенти нашої групи – досить багатогранні особистості: креативні, всебічно розвинені і дуже талановиті. Серед нас є спортсмени, співаки, музиканти, художники, поети – люди, якими наша група дуже пишається.

— Владислав: ми пишаємось кожним спільним досягненням і кожним окремо. Чимало разів брали участь у спортивних змаганнях і неодноразово займали призові місця, що є неабияким успіхом. За 3 роки навчання ми маємо багато досягнень і в подальшому не зупинятимемося.

— **На вашу думку, що робить життя студента цікавішим?**

— Катя: щоб у студентські роки було цікаво та незабутньо, потрібно брати від життя усе найкраще, жити кожним днем, мати багато друзів, багато спілкуватися, розвиватися, про навчання не забувати, а головне вчасно закривати сесію.

— Владислав: активна участь у житті коледжу, активна громадська позиція, участь у масових заходах наукового та розважального типів, постійні знайомства, та, звісно, реалізацію себе як особистості.

— **Що найбільше запам'ятається вам після закінчення коледжу?**

— Катя: думаю це моменти, якими хотілося би поділитися з усім світом: наші злети і падіння, перемоги і пора-

зки. Будемо згадувати наших викладачів, які завжди допомагали і підтримували, а найбільше, я гадаю, ми запам'ятаємо один одного, адже стільки всього пройдено разом за чотири роки, що забути це просто неможливо.

— Владислав: напевно, це люди, з якими доводилося працювати щодня: одногрупники, викладачі, керівний склад, технічний персонал, і всіх, хто докладав зусиль для здобуття нами необхідних знань. Хоча, найбільше хотілося б запам'ятати отриманий багаж знань.

— **Яку б пораду ви дали своїм наступникам?**

— Катя: озираючись назад, аналізуючи увесь непростий шлях, ми хотіли б побажати нашим наступникам сміливості у реалізації своїх творчих задумів, великих звершень. Розвивайтеся, із впевненістю дивіться у завтрашній день, наснаги та завзяття у навчанні. Не зважайте на певні негаразди, невдачі, проблеми, знайте, що це лише тимчасові випробування, які дадуть вам нові знання, корисні уроки. Вірте у світле майбутнє! Пам'ятайте: ми самі ковалі свого щастя!

— Владислав: бути старанними, наполегливими, впевнено рухатися до поставленої мети, вміти працювати в колективі та працювати над собою. І основне, що їм потрібно знати – в коледжі не все так добре як здається, тут все набагато краще!

Ось так непомітно пролетіло чотири роки у зовсім різних і водночас таких схожих людей. Нехай ваші студентські роки стануть пам'ятними! Успіхів вам, у наступних життєвих кроках!

А вам, наші юні друзі, першокурсники, ми бажаємо сміливо крокувати вперед, впевнено йти до здобуття обраної професії, брати від життя усе найкраще і просто радіти тому, що маєте.

41-Ю група. Хлопці.

Підготувала Анна Мичак, 41-Ж

Христофорова Богдана

Богдана Христофорова

Христофорова Богдана Василівна, студентка 41-Ю групи БГПК імені М. Грушевського. Богдана дружелюбна, позитивна та щира дівчина. Юриспруденцію дівчина, обрала ще навчаючись у школі. Вже тоді вона впевнено казала, що стане юристом. Не дивлячись на те, що сім'я багатодітна, кожен із членів сім'ї допомагає один одному та завжди підтримує. У сім'ї Богданку дуже люблять, цінують та хвалять, оскільки вона – "права рука" матері. Вірші почала писати будучи школяркою.

*** **

Таких дівчат на світі небагато,
Їх виділяє розум і краса.
І знать її для мене свято,
Вона для мене сама дорога.

Завжди така весела, щира, ніжна,
Завжди найкраща з-поміж всіх.
Мене вражає усмішка її чарівна
Її дзвінкий і милий сміх.

Завжди й усім у всьому допоможе,
Бо повне її серденько тепла.
Без друзів жить вона зовсім не може,
Тому ніколи не була одна.

Таких людей я ще не зустрічала,
І, мабуть, не зустріну у житті.
Із нею зовсім іншою я стала,
Тому кажу я "Дякую" тобі!

Богдана Христофорова

Онищук Аліна

Аліна Онищук

— Я обрала юриспруденцію бо вважаю, що це престижна професія. Хочу в майбутньому бути нотаріусом або поліцейським, хоча колись я мріяла стати журналістом.

Онищук Аліна Вікторівна, студентка 42-Ю групи БГПК імені М. Грушевського. Народилася в селі Зоряне Хмельницької області Віньковецького району. Дівчина пише вірші. У вільний час працює над книгою. Аліна досить талановита – вона співає, танцює та малює.

*** **

А все ж таки, для чого ми живемо?
Щоб переносити важкі удари долі?
Ми справді тут потрібні, чи лише
Ми тут актори, які грають ролі?

Та врешті-решт, нас всіх чекає смерть
І після цього світ нам буде невідомим.
Колись онуки віднайдуть старий портрет,
Але для них ти будеш незнайомий.

Не відкриваю я для себе далечинь.
Живу сьогодні. Далі неважливо.
Не лізу я у душу, в глибочинь,
Бо це не легко й майже неможливо.

На публіку не граю, як усі.
Не одягаюся під ваші ідеали,
Не зупиняюсь на одній лише красі,
Мабуть, що «дивна» ви б мені сказали.

Підготувала Дар'я Саніцька, 41-Ж

Керівник проекту: Галузінська Т.

Редактор: Кичак М.

Редколегія: Бортнюк Н., Издєльська К., Кичак М., Колупаєва Б., Мичак А., Мусієнко О., Саніцька Д., Стаматі Х.

Комп'ютерна верстка: Колупаєва Б.

Коректор: Мичак А.